

مازنگری کسره خنافی توالی سفالی گودن III دزگرس مرکزی.

* دکتر خدا کرم مظاہری

* استاد پار گروه باستان‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ایلام

چکیدہ

سنت سفال منقوش تک رنگ گودین III، یکی از گستردۀ ترین سنت‌های سفالگری عصر مفرغ ایران محسوب می‌گردد که بیش از یک هزاره تداوم می‌یابد و سراسر حوضه جغرافیایی زاگرس مرکزی ایران را پوشش می‌دهد. در این تحقیق با هدف مطالعه گستره جغرافیایی مراحل توالی سفالی گودین III، مشخص گردید که این نوع سنت سفالگری در همان ابتدای ظهورش و همزمان با گودین 6:III/شوش IVA در سراسر حوضه جغرافیایی زاگرس مرکزی گسترش می‌یابد، به طوری که در این فاز از گستردۀ ترین حوضه توزیع برخوردار است، به علاوه سفال این فاز از نظر سبک‌شناسی دارای ارتباطات روشی با سنت سفال منقوش تک رنگ همزمان در منطقه فارس است. از سوی دیگر قطعات محدودی از سفال‌های این فاز در الحبیبا در جنوب بین‌النهرین یافت شده است. بعد از پایان فاز 6:III گودین، با وضعیت متفاوتی مواجه می‌شویم، در حالی که در نواحی شمالی و شمال شرقی حوضه توزیع، شامل شرق کوه‌گرین، پیش‌کوه‌شرقی و دره‌های شمالی پیش‌کوه‌غربی، مراحل متواتی توسعه این نوع سنت سفالگری تا پایان این دوره به حیات خود ادامه می‌دهد؛ در نواحی جنوبی شامل پشت‌کوه، خوزستان و برخی دره‌های جنوبی ناحیه پیش‌کوه غربی، وضعیت متفاوتی حاکم است و همزمان با هر فاز، با وضعیت متفاوتی رویرو می‌شویم.

واژگان کلیدی: سفال منقوش یک رنگ، گودین III، عصر مفرغ، زاگرس مرکزی، گستره جغرافیایی.

درآمد

سنت متمایز سفال نخودی منقوش یک رنگ مشخص شده است (Contenau & Ghirshman, 1935). داده‌های به دست آمده از گیان از درون قبوری به دست آمده که جایگاه و ارتباط لایه‌نگاری آنها روشن نیست. از توالی دوره‌های فرهنگی گیان، تقاضای گوناگونی به عمل آمده (برای مطالعه بیشتر مراجعه شود Nagel, 1964, 1969; Dyson, 1965, 1973; Young, 1986؛ Henrickson, R., 1983-1984, 1984, 1986)؛ اما همه ارزیابی‌ها در اصل بر پایه گونه‌شناسی سفال‌ها استوار است و طرح‌های منتشر شده از سفال‌ها، اطلاعات کمی را در اختیار ما

حدود پنجاه سال گاهنگاری مبتنی بر گونه‌شناسی مجموعه‌های سفالی اواسط هزاره سوم تا اواسط هزاره دوم ق.م. در زاگرس مرکزی، به نتایج کاوش‌های تپه گیان نهادند متکی بود (Henrickson, R., 1987a: 205) طبقات گیان II-IV با

- این مقاله برگفته از رساله مقطع دکتری نویسنده مقاله است که با عنوان «تبیین گستره چغرافیایی فرهنگ عصر مفرغ (گودین III) در زاگرس مرکزی و سنجهش عوامل مؤثر در نفوذ آن به دره سیمراه در استان ایلام» به راهنمایی دکتر حسن طلابی و مشاوره دکتر کمال الدین نیکنام، تهیه و تدوین گردیده است.

Email Address: kh.mazaheri@yahoo.com

جغرافیایی سفال گودین III براساس اطلاعات و اسناد منتشر شده مابین سال‌های ۱۹۸۵-۱۹۲۸ م. پرداخته است (Henrickson, R., 1986, 8-16 & tab. 1-2) ارتباط با بررسی و مطالعه اطلاعات و آگاهی‌های جدید به دست آمده، به ویژه اطلاعاتی که در سال‌های بعد از پیروزی انقلاب اسلامی حاصل گردیده؛ و تلفیق آن با داده‌های گردآوری شده به وسیله هنریکسون، می‌خواهیم با شناخت بیشتر و چشم‌اندازی نو، به بازنگری گستره جغرافیایی مراحل متواتی سفال گودین III پردازیم.

زاگرس مرکزی، حدود و تقسیم‌بندی آن

سلسله ارتفاعات عظیم زاگرس را براساس فاکتورهای مختلفی به قسمت‌های مجازی تقسیم نموده‌اند. در یکی از این تقسیم‌بندی‌ها که در ضمن در مطالعات باستان‌شناسی عصر مفرغ زاگرس مرکزی مورد استفاده قرار گرفته، این سلسله ارتفاعات را براساس موقعیت برخی جلگه‌های وسیع و دشت‌های پهناور، به سه ناحیه تقسیم نموده‌اند. در اینجا زاگرس به وسیله جلگه‌های وسیع و دشت‌های پهناوری چون جلگه کرمانشاه در غرب و جلگه شیراز در جنوب از هم جدا شده و به سه قسمت شمالی، مرکزی و جنوبی تقسیم شده است. ناحیه زاگرس شمالی که در جنوب کوههای آذربایجان قرار دارد، با این که نسبت به نواحی دیگر بلندی ارتفاعات آن کم‌تر است، ولی در مقابل دارای دره‌های تنگ متعدد و کوه و کمرهای سخت‌تری می‌باشد که ارتباطات را مشکل می‌سازد. زاگرس مرکزی مانند البرز میانی مشتمل بر بسیاری ایام سال در زیر پوششی از برف مستور دارند و در بیشتر ایام سال در زیر پوششی از برف مستور می‌باشند. زاگرس مرکزی که در حقیقت باید آن را ارتفاعات بین دو جلگه کرمانشاه و شیراز دانست، از رشته‌های موازی با پهنهای متفاوت از ۲۰۰ تا ۶۰۰ کیلومتر به نام پاطاق که عموماً خصایص آلپی دارند، تشکیل یافته است (بدیعی، ۱۳۷۰، ۴۹-۵۰). همان طوری که در ادامه بیشتر توضیح می‌دهیم، سفال گودین III در اوج گسترش خود، سراسر ناحیه جغرافیایی زاگرس مرکزی را فراگرفته، با این تفاوت که مرز جنوب شرقی آن از جنوب استان لرستان و روذخانه دز فراتر نرفته است.

قرار می‌دهد. با مطالعات گسترده‌تر و دقیق‌تری که در دهه‌های ۷۰ و ۸۰ قرن بیست میلادی در گودین‌تپه کنگاور انجام گرفت، این نوع سنت سفالگری با عنوان «سفال گودین III»، بیشتر و جامع‌تر معرفی گردید و امروزه نیز با همین عنوان خوانده می‌شود. گیان II-IV فقط نیمه دوم دوره مورد نظر در گودین III را دربر می‌گیرد. کاوشهای لایه‌نگاری شده در دوره گودین، به شکل دقیقی مراحل پیشرفت این نوع سنت سفال منقوش یک‌رنگ و سفالهای ساده مرتبط با آن را مشخص نموده است. کاوشهای باستان‌شناسی در محل گمانه عمیق در دوره III گودین، مساحتی در حدود ۷۰۰-۵۰۰ متر مربع را دربر گرفته که عمق آن نیز حدود ۹ متر بوده است. کاوشهای محدود دیگری در ناحیه گورستانی حاشیه جنوبی محوطه باستانی (کارگاه‌های کاوش M و O) و در نقاط دیگری انجام شده که منجر به کشف مواد فرهنگی دیگری از دوره III گودین گردیده است (Henrickson, R., 1987a: 205).

در هزاره‌های سوم و دوم ق.م. زاگرس مرکزی یکی از سه ناحیه اصلی جنوب غرب ایران است که جمعیت در آنها متمرکز گردیده است (شاخت، ۱۳۸۱: ۳۴۱). این موضوع از طریق بررسی‌های باستان‌شناسی انجام شده در منطقه نیز به اثبات رسیده است. در چهار مورد بررسی‌های باستان‌شناسی که در دهه‌های Young و ۸۰ قرن بیست میلادی در منطقه انجام گرفته (Howel, 1966, 1975; Levine, 1976; Howel, 1979 باستانی دارای سفال منقوش یک‌رنگ گودین III/ گیان II-IV شناسایی شده است. از سوی دیگر دوره فرهنگی گودین III بیش از یک هزاره به طول انجامیده و براساس مطالعات انجام شده در گودین به ۷ فاز متواتی، لایه‌نگاری شده است (جدول ۱). در این تحقیق می‌خواهیم تا حد امکان و براساس یافته‌ها و شواهد باستان‌شناسی، به بررسی فراز و نشیب‌ها و تحولات به وجود آمده در روند توزیع مراحل متواتی سفال گودین III پردازیم. هدف این است که نوسانات ایجاد شده در میزان دامنه گسترش جغرافیایی سفال فازهای مختلف گودین III در نواحی مختلف زاگرس مرکزی را بررسی کنیم. در این زمینه، هنریکسون در مقاله ارزندهای که در یادبود مسافت تاریخی اورل اشتاین، به رشته تحریر در آورده، به تبیین گستره

بود. هر کدام از این طبقات از یک یا چند لایه^۱ معماری تشکیل می‌شوند (Young & Levine, 1974: 18-19). امروزه نیز در مطالعات مرتبط با دوره III گودین از ترتیب مذکور پیروی می‌گردد که در جریان فعالیت‌های میدانی مشخص شده و در Young, 1969; گزارش‌های مقدماتی نیز منتشر شده است (Young & Levine, 1974 زمانی تغییر نموده است. در واقع آنالیزهای هنریکسون در مورد مدارک و اسناد میدانی جمع‌آوری شده، منجر به کشف یک طبقه معماری متمایز گردید که بلافاصله در زیر طبقه 4:III قرار داشت. در نتیجه طبقه جدید را طبقه 5:III نامیده و طبقه‌ای را که قبلًا به عنوان 5:III معرفی شده بود، حالا به نام طبقه 6:III خوانده می‌شود (Henrickson, R., 1987b: 35).

طبقات از بالا به پایین از ۱ تا ۶ شماره گذاری شده‌اند، یعنی فازهای^۲ دوره III گودین از ۱:III تا 6:III، از جدیدترین تا قدیمی‌ترین شماره گذاری شده‌اند. در این میان یک فاز دیگر شامل قبور لایه‌نگاری شده بین طبقات 2:III و 1:III می‌گردد، شناسایی شده و به نام فاز «پس از 2:III»^۳ معرفی شده است (Henrickson, R., 1987a: 205). در واقع از دوره Henrickson III، هفت فاز شناسایی گردیده است (Henrickson, R., 1991: 291). فاز پس از 2:III تنها با توجه به سفال متمایز آن، به شکل یک فاز مستقل معرفی شده است، این در حالی است که فازهای دیگر گودین III با توجه به بقایای معماری شناسایی گردیده و معرفی شده‌اند (جدول ۱). از این رو ملاحظه می‌گردد که هر کدام از این فازها، برخلاف فاز پس از 2:III، از یک یا چند لایه معماری تشکیل شده‌اند (Henrickson, R., 1987a: 214).

در نتیجه اطلاعاتی که در فصل اول کاوش‌های گودین حاصل گردید، گمان می‌رفت که دوره III محدوده زمانی ۱۶۰۰-۲۰۰۰ ق.م. را دربر می‌گیرد (Young, 1967: 140). در فصول بعدی کاوش، اطلاعات بیشتری به دست آمد، در نتیجه تاریخ ۱۳۰۰-۲۴۰۰ ق.م. را برای دوره III گودین در نظر

بنابراین هنگامی که از زاگرس مرکزی به عنوان گستره جغرافیایی سفال گودین III صحبت به میان می‌آید، فقط مرز جنوبی این حوزه تغییر یافته و به جای جلگه شیراز، به پیرامون رودخانه ذ محدود می‌گردد. این حوزه دربر گیرنده قسمتی یا تمامی محدوده استان‌های کرمانشاه، لرستان، همدان، ایلام و خوزستان است (نقشه ۱). شکل توزیع جغرافیایی نقاط باستانی دارای سفال گودین III را در ۶ ناحیه جغرافیایی توضیح داده‌اند:

- شرق کوه گرین (دره‌های کنگاور، اسدآباد، صحنه، نهاوند، ملایر، بروجرد و ...).

- پیش کوه شرقی مایین کوه گرین و کوه سفید (دره‌های کاکاوند، چاوری، خاوه، الشتر، خرم‌آباد و ...).

- پیش کوه غربی مایین کوه سفید و کبیرکوه (دره‌های هلیلان، کوهدهشت، رومشگان، سیمه‌ر و ...).

- ماهیدشت

- پشت کوه

- خوزستان

این منطقه‌بندی براساس چین خوردگی‌های متوالی می‌باشد که در ارتفاعات زاگرس، دره‌های میان‌کوهی را از هم جدا می‌کند. در این محدوده سه چین خوردگی عمده وجود دارد که هر سه به شکل تقریباً موازی و در جهت شمال غربی-جنوب شرقی کشیده شده‌اند. کبیرکوه غربی‌ترین چین خوردگی اصلی زاگرس است. این کوه عظیم دشت‌های بین‌النهرین را از دره‌های بلند غرب لرستان جدا می‌نماید. در مرکز لرستان، سفیدکوه مانع اصلی به ویژه به سمت شمال است. در شرق لرستان، کوه گرین هر چند که نسبت به دو کوه دیگر کوچک‌تر است، ولی مانع مهمی محسوب می‌گردد (Henrickson, R., 1987a: 206).

گودین III و فازهای آن

در کاوش‌های باستان‌شناسی که به سرپرستی یانگ در گودین انجام گرفت، پنج طبقه^۴ فرهنگی از دوره III شناسایی گردید و به شکل 1:III تا 5:III معرفی شدند، به طوری که طبقه 1:III جدیدترین و طبقه 5:III قدیمی‌ترین مراحل دوره گودین III

این شکل منطقه‌بندی، صرفاً ارزیابی و سنجش میزان کاهش یا افزایش دامنه توزیع سفال این دوره است.

برای مطالعه وضعیت توزیع سفال فازهای اصلی دوره گودین III، بنا به دلایل متعددی مانند شیوه انجام مطالعات، کیفیت پژوهش‌ها و غیره، مطالعات انجام شده در این زمینه را به دو دوره تقسیم نموده‌ایم: دوره اول مطالعاتی که تا سال ۱۳۵۷ ه.ش. انجام گرفته است و دوره دوم مطالعاتی را دربر می‌گیرد که مابین سال‌های ۱۳۸۶-۱۳۵۷ ه.ش. انجام شده است. بر این اساس و در راستای تبیین گستره جغرافیایی سفال گودین III، نقاط باستانی شناسایی شده را که مرتبط با این دوره می‌باشدند، در دو جدول جداگانه معرفی نموده‌ایم (جدول ۲ و ۳).

مطالعات قبل از پیروزی انقلاب اسلامی

تقریباً تمامی داده‌های مورد نیاز در زمینه تبیین گستره جغرافیایی مراحل متوالی سفال گودین III در این دوره، به وسیله هنریکسون گردآوری شده است (Henrickson, R., 1986). در این دوره مطالعات کمتری نسبت به دوره بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، انجام شده است به طوری که درها و محدوده‌هایی مانند توپرگان، طرهان، پلدختر و غیره در زیر پوشش مطالعات این مرحله قرار نگرفته است (جدول ۴)؛ با این حال به دلیل شناخت و آگاهی کافی محققان و باستان‌شناسان فعال در این دوره، مطالعات این مرحله از کیفیت بالایی برخوردار است؛ به طوری که ۴۲ محل باستانی در بررسی‌های سال ۱۹۷۸ م. دشت ملایر (Howell, 1979: 157-156)، ۷۰ محل در بررسی‌های سال ۱۹۷۵ م. (Levine, 1976: 289-290) و ۳۶ محل در بررسی‌های شرق لرستان (Young, 1966: 231-232)، به عنوان محل‌های باستانی دارای سفال گونه گودین III/ گیان II- IV معرفی شده است. با این وجود در ارتباط با مطالعات این دوره با مشکلات مهمی مواجه‌ایم. یکی از مهم‌ترین مشکلات این مرحله این است که به هنگام انجام این قبیل مطالعات، همان طور که کایلر یانگ نیز اشاره نموده (یانگ، ۱۳۸۲: ۳۰۷)، هنوز هنریکسون مطالعات جامعش را در مورد لایه‌نگاری، معماری و زمانبندی سفال‌های

گرفتند (Young & Weiss, 1974: fig. 1; Young, 1975: 26). با این حال با توجه به این که در سال‌های بعدی مدارک بیشتری به ویژه از مناطق همسایه در بین‌النهرین و خوزستان به دست آمد و با توجه به مطالعات دقیق و جامع هنریکسون پیرامون وضعیت گاهنگاری و لایه‌نگاری دوره III گودین، تاریخ تقریبی ۱۴۰۰-۲۶۰۰ ق.م. به عنوان تاریخ نهایی این دوره پذیرفته شده است (Henrickson, R., 1987a & b). این تاریخ مورد قبول باستان‌شناسان قرار گرفته و مورد استناد قرار می‌گیرد (به طور مثال یانگ، ۱۳۸۲: Levine & Young, 1986: 42-43).

از میان فازهای هفت گانه گودین III، دو فاز ۱:III و ۳:III از گودین شناخته شده‌اند و در محل‌های دیگر دارای مواد فرهنگی مرتبط با این دوره، قابل شناسایی نیستند. علت این موضوع، کم بودن حجم مواد فرهنگی مکشوفه از این دو فاز در گودین می‌باشد که موجب شده تا این دو فاز برخلاف سایر فازهای گودین III، به طور کامل شناخته نشوند. مابقی فازهای گودین III (شامل فازهای پس از ۲:III، ۴:III، ۵:III) و ۶:III)، فازهای اصلی بوده و هم در گودین و هم در سایر مناطق زاگرس مرکزی به خوبی مطالعه و شناسایی شده‌اند. در این تحقیق نیز با توجه به فراوانی مکان‌های باستانی شناسایی شده مرتبط با هر کدام از این فازهای اصلی، به مطالعه گستره جغرافیایی سفال گودین III می‌پردازم.

روش کار

در این بخش از تحقیق با توجه به شناختی که از توزیع سفال فازهای اصلی فرهنگ گودین III داریم، وضعیت توزیع جغرافیایی سفال این فازها را بررسی می‌نمائیم. در واقع با توجه به حوزه جغرافیایی زاگرس مرکزی و براساس یافته‌ها و شواهد باستان‌شناسی، به مطالعه و بررسی شکل پراکنش جغرافیایی نقاط باستانی مرتبط با فرهنگ گودین III می‌پردازم. در اینجا به پیروی از مطالعات هنریکسون، چگونگی و میزان فراوانی توزیع نقاط باستانی دارای سفال این دوره را در ۶ ناحیه جغرافیایی (شرق کوه گرین، پیش کوه شرقی، پیش کوه غربی، پشت کوه، ماهیدشت و خوزستان)، بررسی نموده‌ایم. هدف از به کار بردن

در ناحیه خوزستان، تنها در نتیجه کاوش‌های باستان‌شناسی در محوطه مشهور شوش، شواهد و اطلاعاتی در ارتباط با برخی فازهای دوره گودین III کشف شده است (Gasche, 1973; Steve & Gasche, 1971). مطالعات لویی واندنبرگ در ناحیه پشت کوه، منجر به کشف مواد فرهنگی مرتبط با برخی فازهای گودین III در قبرستان‌های دارتنه، کل نسار A و سراب باغ گردیده است (Vanden Berghe, 1969; 1972). در ناحیه ماهیدشت فقط اطلاعات محدودی از تپه‌های چغاماران و کاگیه (Henrickson, R., 1986: 5)؛ (Henrickson, E., 1983; 1985) در اختیار است و متأسفانه به علت منتشر نشدن نتایج جامع و دقیق بررسی‌های سال ۱۹۷۵ به لین، علی‌رغم این که می‌دانیم (همان طوری که پیشتر اشاره گردید در جریان بررسی‌های سال ۱۹۷۵ دره ماهیدشت ۷۰ محل با سفال گودین III شناسایی شده است). دوره گودین III بکی از شکوفاترین دوره‌های دره ماهیدشت بوده، لیکن آگاهی دقیقی در مورد وضعیت توزیع جغرافیایی فازهای مختلف سفال گودین III در این ناحیه نداریم (جداول ۴ و ۵).

مهم‌ترین دره یا منطقه‌ای که در این مرحله مورد مطالعه قرار گرفته، منطقه هرسین/کاکاوند است که البته این مهم، مدیون مطالعات گستردۀ اورل اشتاین و به ویژه کلرگاف می‌باشد (Stein, 1940; Goff, 1966; 1971; 1980).

بیشترین محل‌های باستانی شناسایی شده، در ناحیه پیش‌کوه شرقی واقع‌اند (۳۴ مکان).

مطالعات بعد از پیروزی انقلاب اسلامی

بعد از پیروزی انقلاب اسلامی و به ویژه در سال‌های اخیر، همانند سایر مناطق ایران، مطالعات باستان‌شناسی گستردۀای در حوزه جغرافیایی مورد مطالعه انجام گرفته است به طوری که دامنه این سری مطالعات، تمامی دره‌ها، دشت‌ها و مناطق مختلف در محدوده نواحی شش گانه جغرافیایی مورد مطالعه را پوشش داده است. قسمت اعظم این سری مطالعات به منظور باستان‌شناسی تأمیی آثار باستانی موجود در محدوده‌های جغرافیایی مورد مطالعه و گزارش وضعیت موجود آثار باستانی از قبل

دوره III گودین شروع نکرده بود، لذا مواد فرهنگی گردآوری شده در جریان این سری مطالعات را فقط به عنوان آثار دوره گودین III/ گیان IV-II تشخیص داده و معرفی نموده‌اند و از آن جایی که غالباً مجموعه سفال‌های گردآوری شده را نیز منتشر ننموده‌اند، نمی‌توان از نتایج حاصل از این مطالعات در تبیین گستره جغرافیایی مراحل متوالی سفال گودین III بهره برد. مشکل مهم دیگر این است که متأسفانه نتایج بسیاری از مطالعات و پژوهش‌هایی را که در زمینه مورد مطالعه انجام گرفته است، در گزارش‌های بسیار مختصر منتشر ننموده‌اند و هنوز گزارش کامل بسیاری از این مطالعات منتشر نشده است (برای مطالعه بیشتر در این زمینه مراجعه شود به: مظاہری، ۱۳۸۸: ۱۲۹ - ۱۳۰).

در واقع قسمت اعظم این اطلاعات را نمی‌توان جهت تحلیل مراحل متوالی سفال گودین III مورد استفاده و استناد قرار داد. علی‌رغم مشکلاتی که در این مرحله با آن مواجه‌ایم، در این سال‌ها کاوش‌های باستان‌شناسی گستردۀای در حوزه جغرافیایی مورد مطالعه و در ارتباط با فرهنگ گودین III انجام گرفته که در نتیجه کیفیت و دقّت مطالعات این دوره را تا حد زیادی افزایش داده است. در زمینه اهمیت این موضوع لازم به ذکر است که سفال فاز پس از 2:III در گودین، گیان، جمشیدی، بدھوره، سراب باغ و بسیاری از محل‌های باستانی دیگر، منحصرًا از درون قبور و به واسطه کاوش‌های باستان‌شناسی به دست آمده است و در بررسی‌های باستان‌شناسی نایاب است (Henrickson, R., 1987a: 213).

در این مرحله از مطالعات مجموعاً در ۷۰ محل (به استثنای الحیا) مواد فرهنگی مرتبط با فازهای اصلی گودین III (همه فازهای گودین III به استثنای دو فاز 1:III و 3:III شناسایی و معرفی شده است. از این تعداد بیش از ۹۰ درصد (۶۴ محل) در سه ناحیه شرق کوه گرین، پیش‌کوه شرقی و پیش‌کوه غربی پراکنده‌اند. دلیل عدمه این موضوع، تمرکز مطالعات در این نواحی می‌باشد که البته اگر نتایج دقیق و جامع بررسی‌های انجام شده در دهه‌های ۷۰ و ۸۰ قرن ۲۰ میلادی در مناطق ملایر، کنگاور، همدان، اسدآباد و غیره نیز منتشر می‌شد، فراوانی مکان‌های باستانی مورد مطالعه در این سه ناحیه، حداقل به سه برابر تعداد فعلی بالغ می‌شد.

که از این میان بیش از ۹۲ درصد (۹۶ مورد) محل‌های شناسایی شده در حوزه نواحی شرق کوه گرین، پیش‌کوه شرقی و پیش‌کوه غربی واقع‌اند؛ و فقط در حدود ۸ درصد این مجموعه در نواحی پشت‌کوه و خوزستان پراکنده شده‌اند. در این مرحله از مطالعات، در ناحیه ماهیدشت هیچ مطالعه باستان‌شناسی انجام نشده است و شناخت ما از ناحیه ماهیدشت کماکان مبهم است. مهم‌ترین ناحیه‌ای را که بیشترین محل‌های باستانی با سفال گودین III، در آنجا شناسایی شده، ناحیه شرق کوه گرین است (جدول ۵)؛ با این حال هنوز اطلاعات چندانی در مورد شکل توزیع مراحل متواتی سفال گودین III در مناطق ملایر، همدان، الیگودرز و تویسرکان نداریم، لیکن در مناطق نهادوند، بروجرد و کنگاور، محل‌های فراوانی شناسایی شده است (جدول ۴). یکی از مهم‌ترین مناطق شرق کوه گرین که در سال‌های اخیر، بررسی‌های باستان‌شناسی دقیقی در آن جا انجام گرفته، دشت سیلانخور می‌باشد که مابین شهرستان‌های بروجرد و دورود واقع است. در نتیجه دو فصل بررسی‌های باستان‌شناسی که در این دشت انجام گرفته، در مجموع ۵۶۸ اثر شناسایی و مطالعه گردیده است (پرویز، ۱۳۸۵: ۹۲۰). متأسفانه به هنگام انجام این تحقیق، فقط گزارش فصل اول این بررسی‌ها، شامل گزارش معرفی مکان‌های شناسایی شده در حوزه شهرستان بروجرد (۱۱۵)، آماده شده بود که در ۱۷ محل آثار فرهنگی مرتبط با مراحل متواتی سفال گودین III شناسایی شده است (جدول ۴). در نواحی پیش‌کوه شرقی و پیش‌کوه غربی و به ویژه در دره‌های هرسین/کاکاوند، لیستر و سیمره، محل‌های باستانی فراوانی شناسایی شده است. در منطقه خوزستان در بررسی‌های علمی و دقیقی که در سال‌های اخیر در منطقه میاناب شوستر انجام گرفته، در ۴ محل آثار فرهنگی مرتبط با دوره شوش IV/D یا فاز ۶:III گودین گردآوری شده است (مقدم و میری، ۱۳۸۲: ۴۲۵).

در ادامه تحقیق و براساس داده‌های گردآوری شده، به تبیین گستره جغرافیایی مراحل متواتی سفال گودین III در حوزه زاگرس مرکزی، به ترتیب فازهای گودین III و از قدیم به جدید، پرداخته می‌شود.

شناسایی شده، انجام می‌گیرد. هدف از این نوع مطالعات در اصل گردآوری اطلاعات کلی و بنیادی از آثار باستانی منطقه‌ای خاص با هدف تکمیل اطلاعات کلی درباره باستان‌شناسی آن منطقه است. در این مرحله، کاوش باستان‌شناسی مهمی در ارتباط با فرهنگ گودین III در منطقه انجام نگرفته است. در این زمینه سعی گردیده تا تمامی تحقیقات و پژوهش‌های باستان‌شناسی را که در منطقه و در حوزه استان‌های ایلام، لرستان، کرمانشاه، همدان و خوزستان انجام شده و گزارش نهایی آنها تا تاریخ ۱۳۸۶/۶/۳۰ ه.ش. آماده شده، مورد مطالعه قرار گیرد.

در جریان مطالعه تحقیقات و پژوهش‌های باستان‌شناسی انجام گرفته در منطقه، به علت این که امکان مطالعه بیشتر یافته‌های سفالی گردآوری شده در جریان این مطالعات وجود نداشت، ناچار شدیم تا برای شناسایی و فازبندی مواد فرهنگی گردآوری شده مرتبط با دوره گودین III، به عکس‌ها و طرح‌هایی که از این مجموعه‌ها تهیه شده بود، مراجعه نمائیم.^۱ در این مرحله علاوه بر تعداد انبوهی از گزارش‌های بررسی و شناسایی باستان‌شناسی که مورد مطالعه قرار گرفت (۶۵ مورد)، از تعدادی از گزارش‌های گمانه زنی و تعیین حریم نیز بهره برده شد (جدول ۳).

مایبن سال‌های ۱۳۸۶-۱۳۵۷ ه.ش. مجموعاً در ۱۰۴ محل سفال‌های مرتبط با فازهای اصلی (همه فازهای گودین III به استثنای دو فاز III:1 و III:3) گودین III شناسایی شده است

۱- تمامی داده‌ها و اطلاعات مورد نیاز این قسمت از تحقیق (دوره دوم مطالعات)، از متابع منتشر نشده اخذ شده است که به صورت گزارش‌های باستان‌شناسی در بایگانی سازمان میراث فرهنگی استان‌های ایلام، لرستان، کرمانشاه، همدان، خوزستان و بایگانی پژوهشکده باستان‌شناسی کشور نگهداری می‌شود، لذا در این جا لازم است که از تمامی عزیزانی که امکان مطالعه این گزارش‌ها را فراهم نمودند، صمیمانه تشکر و قدردانی نمائیم.

۲- در مطالعه و مشاهده این عکس‌ها و طرح‌ها با شکلات‌عیده‌ای مواجه شدیم به طور مثال کیفیت بسیاری از عکس‌ها پایین بوده و نمی‌توان از طریق آنها به مطالعه نمونه‌های گردآوری شده پرداخت. در برخی موارد کیفیت طرح‌هایی که از نمونه سفال‌ها تهیه شده، بسیار پائین است و کمک چندانی به مانعی کنند. خیلی از طرح‌ها بدون شماره بوده و نمی‌توان دقیقاً به آنها ارجاع داد، در اکثر موارد فقط تعداد اندکی از یافته‌های سفالی را طراحی نموده‌اند که قسمت عمده آن را سفال‌های متفوшу تشکیل می‌دهد و غالباً از طراحی سفال‌های غیرمنقوش اختتام شده است.

نیز اطلاعات دقیقی در مورد بررسی‌های سال ۱۹۷۵ م. منتشر نشده است. به نظر می‌رسد که علت این موضوع در نواحی خوزستان و پشت کوه و برخی دره‌های جنوبی ناحیه پیش‌کوه غربی (مانند دره سیمره)، ظهرور سلسله آکدی و گسترش دامنه مرزهای سیاسی این سلسله به سمت شرق است.

تقریباً تمامی داده‌های ما در مورد توسعه سفال این فاز، از سه ناحیه شرق کوه گرین، پیش‌کوه شرقی و پیش‌کوه غربی به دست آمده است. در ناحیه پیش‌کوه شرقی بیشترین نقاط شناسایی شده را داریم. در دره سیمره (جنوبی‌ترین دره ناحیه پیش‌کوه غربی) تعداد نقاط باستانی دارای سفال گودین III، در این فاز کاهش چشمگیری می‌یابد. از ناحیه ماهیدشت آگاهی دقیقی نداریم. در ناحیه خوزستان نیز فقط در جریان کاوش محوطه باستانی شوش قطعات محدودی از سفال‌های نوع گودین ۵:۵ یافت شده است. در این مرحله ارتباطات مناطق پست با سرزمین‌های مرتفع از هم گسیخته می‌شود و شاهد کاهش نفوذ سفال دوره اکد در این منطقه گسترش می‌یابد. از این دوره به بعد تا قرون متأخر هزاره دوم ق.م. سفال‌های ناحیه خوزستان شدیداً تحت تأثیر سفال‌های بین‌النهرین قرار می‌گیرند (Carter, 1979: 453; Carter, 1998: 317-318) سفالی به دست آمده از فارس (دوره کفتری) و شوشان (شوش IVB)، به طور مشخص با مجموعه سفال گودین ۵:۵ III، که فقط در ارتفاعات زاگرس مرکزی یافت می‌شود، متفاوت است (Henrickson, R., 1987a: 209). در مطالعات پراکنده‌ای که تاکنون در ناحیه پشت کوه انجام شده، هیچ گونه مواد فرهنگی مرتبط با این فاز یافت نشده است. در برخی قبرستان‌ها مانند کزاب و دروند، مواد فرهنگی اواخر دوره آکد با تاریخ Vanden Berghe, (1973: 208) ۲۱۰۰-۲۳۰۰ ق.م. به دست آمده است.

فاز III:4

این فاز همزمان با سلسله اور III و اوایل دوره سلسله‌های ایسین لارسا است. از زمان شولگی تا زمان ایبی سین (۲۰۰۴-۲۰۹۴ ق.م.)، شوش و سرزمین‌های پست دولت ایلام استانی از سلسله

فاز III:6

سفال فاز 6 III گودین، نسبت به سایر فازهای این دوره، گستردگرین حوزه توزیع را دارد. این نوع سنت سفالگری، بعد از این که در این دوره شکل می‌گیرد، بلافصله در سراسر منطقه گسترش می‌یابد. بیش از ۸۷ درصد محل‌های باستانی شناسایی شده مرتبط با این فاز، در سه ناحیه شرق کوه گرین، پیش‌کوه شرقی و پیش‌کوه غربی توزیع شده‌اند؛ این در حالی است که در نواحی خوزستان، پشت کوه و ماهیدشت، با توزیع تنک‌تری مواجه‌ایم که به احتمال زیاد انجام بررسی‌ها و مطالعات باستانی پراکنده و محدود و نیز حجم کم سفال‌های منتشر شده، موجب پیدایش این الگو شده است (جدول ۵).

سفال منقوش یک رنگ شوش IVA/Dc-d در سرزمین شوشان، همان سفال گودین III:6 است. قطعاتی از نمونه سفال‌های وارداتی این دوره، در العیبا (لاگاش باستانی) در Hansen, 1973, fig. (14-15). در حالی که سفال این فاز در سراسر مناطق لرستان یافت شده است، سفال مرتبط با آن در شوش IVA و مواد فرهنگی مشابه مکشوفه از دوره بانش جدید ملیان در ناحیه فارس، حاکی از وجود ارتباطات درونی هر چند ضعیفی در سراسر این نواحی است. توزیع سفال این فاز حلقه ارتباطی را مایبن جاده خراسان بزرگ در سرزمین‌های مرتفع و سرزمین‌های پست شوشان شکل می‌دهد (Henrickson, R., 1986: 21).

فاز III:5

تعداد نقاط باستانی دارای سفال گودین III، در این فاز کاهش معنی‌داری می‌یابد، به طوری که تعداد نقاط شناسایی شده در این فاز، کمتر از نصف نقاط شناسایی شده در فاز قبلی است (جدول ۵). علت اصلی این مسئله در نواحی شرق کوه گرین و ماهیدشت مرتبط با فعالیت‌های باستان شناسی است. در برخی دره‌های شرق کوه گرین مانند کنگاور، ازنا، همدان و ملایر دلیل اصلی این موضوع محدود و پراکنده بودن مطالعات باستان‌شناسی و حجم کم سفال‌های منتشر شده تا قبل از سال ۱۳۸۶ ه.ش. می‌باشد، این در حالی است که در ناحیه ماهیدشت

شرقی و پیش کوه غربی رایج تر و فراگیرتر از سفال سایر فازهای گودین III است. افزایش حضور در حوزه جغرافیایی توزیع و زیاد شدن تعداد محلهای، به علت تغییراتی که در اواخر دوره گودین 2:III در الگوهای سکونت رخ می‌دهد، ممکن است تا حدودی گمراه کننده باشد. در مرکز غرب ایران تاکنون هیچ محلی شناسایی نشده که توالی استقراری از گودین 2:III به عصر آهن را دربر گیرد. همه محلهای کاوش شده دارای سفال گودین III، در حدود اواسط هزاره دوم ق.م. متروک می‌شوند. فاز 2:III آخرین مرحله فرهنگی قابل شناسایی گودین III در تمامی محلهای کاوش شده است که بقایای معماری باضمایت قابل توجهی از ویرانهای مکشوفه متعلق به این فاز به دست آمده است. در واقع استقرارهای این فاز می‌بایستی تا حدودی طبقات پائین‌تر را در زیر خود پوشانده باشند. از سوی دیگر با تغییراتی که در الگوهای سکونت عصر آهن قدیم منطقه رخ داده، استقرارهای فاز 2:III در لایه‌های نزدیک به سطح پهنهای واقع شده‌اند (Henrickson, R., 1986: 24). در نتیجه این وضعیت که موجب حضور بیشتر سفالهای این فاز در سطح پهنهای شده است، احتمالاً علت اصلی شناسایی محلهای بیشتری از این دوره است. با این وجود، این موضوع دلیل قاطعی به نظر نمی‌رسد تا براساس آن در مورد افزایش واقعی شمار محلهای در ناحیه توزیع سفال گودین 2:III شک کنیم (Henrickson, R., 1986: 24). از سوی دیگر به نظر می‌رسد که همزمان با این فاز و یا احتمالاً در اواخر این فاز، شاهد افزایش روند زندگی کوچ‌نشینی هستیم و به احتمال زیاد این مسئله در افزایش تعداد نقاط باستانی دارای سفال گودین 2:III تأثیر گذاشته است. در دوره دوم مطالعات، ۱۳ محل با سفال این فاز در دره سیمره شناسایی شده که از این میان فقط چهار محل استقراری بوده و تعداد محلهای غیر استقراری مرتبط با زندگی کوچ‌نشینی بیش از دو برابر محلهای است و در واقع گویای افزایش روش زندگی کوچ‌نشینی در فاز 2:III و یا شاید در اواخر این دوره، در دره سیمره است (مظاہری، ۱۳۸۸: ۲۸۳-۲۸۴).

در این دوره نیز اطلاعات دقیقی در زمینه وضعیت توزیع محلهای باستانی مرتبط با این فاز در ماهیدشت نداریم. در ناحیه پشت کوه در جریان بررسی‌های باستان‌شناسی سال ۱۳۸۴ هـ.ش.

اور III شده بود (Henrickson, R., 1986: 23) به نقل از (Stolper, 1984; Michalowski, 1978

سفال این فاز تقریباً در همان گستره حوزه فاز قبلی پراکنده شده است لیکن فراوانی نقاط باستانی این مرحله محدودتر و تنک‌تر از فازهای پیشین و بعدی است. به احتمال زیاد علت اصلی این مسئله در نواحی شرق کوه گرین، ماهیدشت و پیش کوه شرقی، به خاطر کیفیت مطالعات باستان‌شناسی در این نواحی است، به ویژه این که سفال این فاز به طور قابل توجهی هم از لحاظ سبک‌شناسی و هم از لحاظ ریخت‌شناسی متمایز آن در سفال فازهای دیگر گودین III است، لذا تشخیص آن در مطالعات باستان‌شناسی و به ویژه در بررسی‌های سطحی، مشکل است. از سوی دیگر به نظر می‌رسد که در گیری‌های اور III با نهادهای سیاسی واقع در قسمت‌های بیرونی سرزمین‌های مرتفع، علت اصلی یافت نشدن سفال این فاز در ناحیه پشت کوه و دره‌های جنوبی ناحیه پیش کوه غربی (دره سیمره) بوده است. در خوزستان که از زمان آکدی‌ها در حوزه نفوذ فرهنگ Carter, 1979: 453; Carter, 1998: 317-318) درین‌النهرین درآمده است (Carter, 1991: 294)، سفال این فاز یافت نشده است. سفالهای این دوره خوزستان به طور نزدیکی قابل مقایسه با سفالهای دوره اور III درین‌النهرین هستند (Carter, 1991: 294).

فاز 3:III

این فاز از لحاظ لایه‌نگاری شناخته شده است، لیکن بقایای فرهنگی اندکی از این دوره درون ناحیه کاوش گسترش یافته بود. مدت زمان آن نامعلوم است و سفال کمی از بافت‌های معماری کاملاً لایه‌نگاری شده آن به دست آمده است، لذا از آنجایی که نمی‌توان به طور دقیق سفال این فاز را معرفی نمود، بحث در مورد شکل توزیع سفال این فاز در سایر نواحی زاگرس مرکزی ناممکن است (Henrickson, R., 1987a: 205).

فاز 2:III

در این مرحله نیز حوزه اصلی توزیع نقاط شناسایی شده، سه ناحیه شرق کوه گرین، پیش کوه شرقی و پیش کوه غربی است (جدول ۵). علاوه بر این سفالهای این فاز در نواحی پیش کوه

غیر ممکن است. مدارک مکشوفه از گودین نشان می‌دهد که در حدود اواسط هزاره دوم ق.م.، آن یکپارچگی اولیه‌ای که همزمان با فاز ۲:III به اوج خود رسید، کاملاً از میان رفت. حتی کیفیت سفال این فاز نسبت به فازهای قبلی پائین‌تر است. از نیمه دوم هزاره دوم ق.م. زاگرس مرکزی اطلاعات ناچیزی در اختیار است (Henrickson, R., 1987a: 214). بعد از یک هزاره تغییر تدریجی در محیطی با ثبات فرهنگی در دوره گودین III:III ناپایداری به دره کنگاور روی می‌آورد و ... (یانگ، ۱۳۸۲: ۳۱۲).

برآیند

در مجموع تاکنون (پایان نیمه اول سال ۱۳۸۶ ه.ش.). در ۱۷۴ نقطه باستانی، سفال گودین III شناسایی شده است. از این میان بیش از ۹۰ درصد (۱۶۰ مورد) این نقاط در سه ناحیه شرق کوه گرین، پیش کوه شرقی و پیش کوه غربی توزیع شده‌اند. این که تاکنون فقط در محلهای معددی در حوزه نواحی خوزستان، پشت کوه و ماهیدشت سفال گودین III شناسایی شده، به عواملی متعددی وابسته است که مهم‌ترین آنها عبارتند از:

- کیفیت مطالعاتی که در دوره دوم (مابین سال‌های ۱۳۸۶-۱۳۵۷ ه.ش.) در این سه ناحیه انجام گرفته بسیار پائین بوده و حتی در برخی موارد توسط افراد غیر متخصص انجام گرفته است.
- تاکنون نتایج دقیق و جامع بررسی‌های باستان‌شناسی مرتبط با این دوره که قبل از سال ۱۳۵۷ ه.ش. در نواحی ماهیدشت و خوزستان انجام گرفته، منتشر نشده است.
- در نواحی خوزستان و پشت کوه و حتی برخی دره‌های جنوبی ناحیه پیش کوه غربی به نظر می‌رسد که با افزایش تهاجمات و لشکرکشی‌های همسایگان در بین‌النهرین، شاهد کاهش سفال گودین III و در عوض افزایش سفالهای شاخص بین‌النهرینی، از دوره آنکه به بعد هستیم.

با پدیدار شدن سنت سفال منقوش گودین 6:III/ شوش IVA، این نوع سنت سفالگری جدید با سرعت در سراسر حوزه جغرافیایی زاگرس مرکزی گسترش می‌یابد. در فازهای بعدی گودین III، در حالی که در نواحی شرق کوه گرین، پیش کوه

در بخش چرداول از توابع شهرستان شیروان- چرداول، از دو محل سفال این فاز گردآوری شده است (صیدمدادی، ۱۳۸۴: ۱۳۸-۱۳۹ و ج ۲: ۲۰۶-۲۰۴). قطعات محدودی از سفال این فاز در کاوش ویرانه‌های شوش شناسایی شده است.

فاز پس از ۲

سفالهای گونه فاز پس از ۲:III گودین، از نظر میزان گستردگی حوزه توزیع، در همان گستره جغرافیایی سفال فاز III:2 پراکنده‌اند، لیکن از تراکم بسیار پائینی برخوردار بوده و به شکل بسیار تنکی توزیع شده‌اند، به طوری که تعداد آنها به کمتر از یک چهارم تعداد محلهای فاز قبلی می‌رسد (جدول ۵). یکپارچگی آشکار و توزیع گستردۀ سفال فاز ۲:III، در این دوره به طور قابل توجهی کاهش می‌یابد. به نظر می‌رسد که انسجام گستردۀ سیاسی یا اقتصادی پیشین، در این دوره درهم شکسته است. براساس داده‌های قوم‌شناسی، الگوی توزیع محلهای این دوره نشان دهنده مهاجرت‌های سالیانه کوچ‌نشینان چراگاه گرد می‌باشد (Henrickson, R., 1987a: 213). در کاوش‌های انجام شده، سفال این فاز تاکنون فقط از درون قبور به دست آمده است و در بررسی‌های باستان‌شناسی کم‌یاب است. وجود قبرستان‌ها و فقدان آشکار سکونتگاه‌ها که در تضاد کامل با فاز ۲:III است، نشان می‌دهد که ممکن است تغییرات اجتماعی- اقتصادی مهمی رخ داده باشد. از سوی دیگر نه سبک ترین شاخص دوره III گودین و نه ظروف زاویدار مرتبط با آن، در این فاز تداوم می‌یابد و غیره (Henrickson, R., 1986: 26-27). در این نیز حوزه اصلی توزیع محلهای شناسایی شده، در سه ناحیه شرق کوه گرین، پیش کوه شرقی و پیش کوه غربی متصرک شده است. قطعات نادری از سفالهای Gasche، این فاز در کاوش‌های شوش شناسایی شده است (Gasche, 1973: pl. 16: 4-5). در پشت کوه فقط از درون یک مقبره Overlaet، سفالهای این فاز شناسایی شده است (Overlaet, 2005: 9).

فاز ۱

تعیین وضعیت توزیع سفال گودین ۱:III فراتر از گودین تپه،

غربی، وضعیت متفاوتی حاکم می‌شود و همزمان با لشکرکشی‌های بین‌النهرینی، به ویژه سلسله آکد و سلسله سوم اور، شاهد گسترش سفال‌های بین‌النهرینی و کاهش سفال گودین III در این حوزه‌ها هستیم.

شرقی و تا حدودی پیش کوه غربی، مراحل متواالی توسعه سفال گودین III، بدون این که با مشکل خاصی مواجه گردد تا پایان این دوره به حیات خود ادامه می‌دهد؛ لیکن در نواحی خوزستان، پشت کوه و برخی دره‌های جنوبی ناحیه پیش کوه

منابع

داودی، داود، ۱۳۸۵ ب، گزارش فصل دوم بررسی، شناسایی و مستندسازی آثار باستانی شهرستان الشتر (دهستان‌های فیروزآباد، یوسفند و قلعه مظفری)، بایگانی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان لرستان (منتشرنشده).

دهقانی‌فرد، حسن، ۱۳۸۶، گزارش فصل اول بررسی و شناسایی آثار باستانی شهرستان کوه‌دشت (بخش‌های طرحان، کونانی و درب گنبد)، بایگانی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان لرستان (منتشرنشده).

سجادی، علی، ۱۳۷۷، بررسی و شناسایی آثار فرهنگی تاریخی شهرستان الشتر (فصل اول)، بایگانی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان لرستان (منتشرنشده).

سراقی، نعمت‌الله، ۱۳۸۴: گزارش فصل دوم بررسی و شناسایی باستان شناسی شهرستان نهادوند، ج ۱، بایگانی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان همدان (منتشرنشده).

شاخت، رابت، ۱۳۸۱، فرهنگ‌های تاریخی اولیه، در: باستان‌شناسی غرب ایران، ویراستار: فرانک هول، ترجمه زهرا باستی، تهران: انتشارات سمت، صص ۴۰۴-۳۴۰.

صیدمدادی، زهره، ۱۳۸۴: گزارش سومین فصل بررسی باستان‌شناسی شهرستان شیروان-چرداول، ج ۱ و ۲، بایگانی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان ایلام (منتشرنشده).

عبدالهی، مصطفی، ۱۳۸۵، گزارش فصل نخست بررسی و شناسایی شهرستان ازنا، ج ۱، بایگانی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و

ایوکی، اسماعیل، ۱۳۸۳، گزارش توصیفی نهایی پروژه گمانه زنی به منظور تعیین حریم گستره آثار تپه کوریجان-کبودرآهنگ، بایگانی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان همدان (منتشرنشده).

باباپیری، جواد، ۱۳۸۴: گزارش توصیفی نهایی لا یه‌نگاری تپه باستانی پری (روستای پری)، بایگانی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان همدان (منتشرنشده).

بدیعی، ریبع، ۱۳۷۰، جغرافیای مفصل ایران، ج ۱، تهران: انتشارات اقبال.

پرویز، احمد، ۱۳۸۵، گزارش بررسی دشت سیلانخور شهرستان بروجرد، فصل نخست، بایگانی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان لرستان (منتشرنشده).

حیدری، احمد، ۱۳۸۶، گزارش فصل نخست بررسی و شناسایی محوطه‌های فرهنگی بخش چگنی، شهرستان خرم‌آباد، بایگانی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان لرستان (منتشرنشده).

حیدریان، محمود، ۱۳۸۳، بررسی، مستندسازی و شناسایی آثار باستانی شهرستان سنقر و کلیایی، بایگانی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان کرمانشاه (منتشرنشده).

داودی، داود، ۱۳۸۵ الف، گزارش فصل اول بررسی، شناسایی و مستندسازی آثار باستانی شهرستان الشتر (دهستان‌های فیروزآباد، یوسفند و قلعه مظفری)، بایگانی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان لرستان (منتشرنشده).

بررسی و شناسایی باستان‌شناسی شهرستان تویسرکان، بایگانی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان همدان (منتشرنشده).

مظاہری، خداکرم، ۱۳۸۸، تبیین گستره جغرافیایی فرهنگ عصر مفرغ (گودین III) در زرگرس مرکزی و سنجش عوامل مؤثر در نفوذ آن به دره سیمه در استان ایلام، رساله دکتری باستان‌شناسی، گروه باستان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات (منتشرنشده).

مقدم، عباس و نگین میری، ۱۳۸۲، گزارش بررسی‌های باستان‌شناسی میاناب شوشتر، سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری کشور، معاونت پژوهشی، بایگانی پژوهشکده باستان‌شناسی (منتشرنشده).

وحدتی، علی اکبر، ۱۳۸۵، گزارش فصل اول بررسی باستان‌شناسی در شهرستان پلدختر لرستان، بایگانی پژوهشکده باستان‌شناسی (منتشرنشده).

سعیدی هرسینی، محمدرضا و احمد چایچی امیرخیز، ۱۳۸۴، گزارش مقدماتی بررسی استقرارهای عصر مس سنگ و مفرغ دشت نهادون (حوضه سرچشم رودخانه گاماسیاب)، بایگانی پژوهشکده باستان‌شناسی (منتشرنشده).

یانگ، توماس کایلر، ۱۳۸۲، بررسی عصر آهن کنگاور، ترجمه رقیه رحیمی، گزارش‌های باستان‌شناسی (۲)، پژوهشگاه میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، پژوهشکده باستان‌شناسی، صص ۳۱۶-۳۰۵.

Carter, E., 1979, The Susa sequence 3000-2000 B.C. Susa, Ville Royale I, *American Journal of Archaeology*, No. 83, pp. 451-454.

_____, 1991, Ceramics VII- VIII, The early Bronze Age in south western & southern Persia, *Encyclopaedia Iranica*, Vol. 5, fase 3, pp. 294-297.

_____, 1998, The Archaeology of Elam, *Encyclopaedia Iranica*, Vol. 8, fase 3, pp. 313-325.

گردشگری استان لرستان (منتشرنشده).

گاراژیان، عمران، ۱۳۸۰، گزارش بررسی و شناسایی نورآباد لرستان (فصل اول و دوم)، بایگانی پژوهشکده باستان‌شناسی (منتشرنشده).

متجم، عباس و یعقوب محمدی‌فر، ۱۳۷۹، گزارش فصل اول بررسی و شناسایی باستان‌شناسی منطقه آبانان، بایگانی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان ایلام (منتشرنشده).

_____ و یعقوب محمدی‌فر، ۱۳۸۰، بررسی و شناسایی و مستندگاری باستان‌شناسی شهرستان کنگاور، بایگانی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان کرمانشاه (منتشرنشده).

_____ و یعقوب محمدی‌فر، ۱۳۸۱، بررسی، شناسایی و مستندسازی آثار باستانی شهرستان هرسین، بایگانی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان کرمانشاه (منتشرنشده).

محمدی‌فر، یعقوب، ۱۳۸۲، گزارش بررسی و شناسایی باستان‌شناسی شهرستان صحنه، بایگانی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان کرمانشاه (منتشرنشده).

_____ و عباس مترجم، ۱۳۸۲ الف، گزارش بررسی و شناسایی باستان‌شناسی شهرستان اسل‌آباد، بایگانی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان همدان (منتشرنشده).

_____ و عباس مترجم، ۱۳۸۲ ب، گزارش فصل اول

(ب) غیرفارسی

Contenau, J., & Ghirshman, R., 1935, *Fouilles du Tepe Giyan pre de Nehavand 1931-1932*, Librairie orientaliste Paul Geuthner, paris.

Dyson, R. H. Jr., 1965, Problems in the relative chronology of Iran, 6000-2000 B.C., in: *Chronologies in old world Archaeology*, Ehrich, R.W., (ed.), Chicago: University of Chicago press, pp. 215-256.

- Dyson, R. H. Jr., 1973, The archaeological evidence of the second millennium B.C. on the Persian Plateau, in: *Cambridge Ancient History*, II/1, Edwards, I. E. S., Gadd, C. J., Hammond, N. G. L., & Sollberger, E., (eds.), Cambridge: Cambridge university press, pp. 686-715.
- Gasche, H., 1973, *La poterie Elamite du deuxième millénaire a.c.*, MDAI. 47, Leiden & Paris, E.J. Brill & P. Geuthner.
- Goff, C., 1966, *New evidence of cultural development in Luristan in the late 2nd & early first millennia*, Ph.D. Dissertation, Institute of Archaeology of London.
- _____, 1971, Luristan before the Iron Age, *IRAN*. Vol. 9, pp. 131-152.
- _____, 1980, *An archaeologist in the making*, London.
- Hansen, D. P., 1973, Al-Hiba, 1970-1971: a preliminary report, *Artibus Asiae*, Vol. 35, pp. 62-78.
- Henrickson, E. F. F., 1983, Ceramic styles & cultural interaction in the early & middle chalcolithic of the central Zagros, Iran, Ph.D. dissertation, Department of Anthropology, University of Toronto.
- _____, 1985, The early development of pastoralism in the central Zagros highlands (Luristan), *Iranica Antiqua*, Vol. 10, pp. 1-43.
- Henricson, R., 1983-1984, Giyan I & II reconsidered, *Mesopotamia*, Vol. 18-19, pp. 195-220.
- _____, 1984, Simaski & central western Iran: the archaeological evidence, *Zeitschrift für Assyriologie*, No. 74, pp. 98-122.
- _____, 1986, A regional perspective on Godin III cultural development in central western Iran, *IRAN*, Vol. 24, pp. 1-54.
- _____, 1987a, Godin III & the chronology of central western Iran circa 2600- 1400 B.C., in: *The Archaeology of Western Iran*, Hole, F., (ed.), Washington DC: Smith Sonian institution press, pp. 205-227.
- Henricson, R., 1987b, The Godin III chronology for central western Iran 2600- 1400 B.C., *Iranica Antiqua*, Vol. 22, pp. 33-117.
- _____, 1991, Ceramics VI-VII, the Bronze Age in north western, western & south western Persia, *Encyclopaedia Iranica*, Vol. 5, fase 3, pp. 288- 294.
- Howell, R., 1979, Survey of the Malayer plain, *IRAN*, Vol. 17, pp. 156-157.
- Levine, L. D., 1976, Survey in the Province Kermanshah, 1975: Mahidasht in the prehistoric and early historic periods, *Proceedings of the 4th Annual Symposium on Archaeological Research in Iran*, 1975, Bagherzadeh, F., (ed.), Iranian Centre for archaeological Research, Tehran, pp. 31-44.
- _____, & Young, T. C. Jr., 1986, A summary of the ceramic assemblages of the central western Zagros from the middle neolithic to the late third millennium B.C., in: *prehistoire de la Mesopotamie*, Paris, pp. 15-53.
- Michałowski, P., 1978, Foreign tribute to Sumer during the Ur III period, *Zeitschrift für Assyriologie und Vorderasiatische Archäologie*, Vol. LXVIII, pp. 34-49.
- Nagel, W., 1964, Djamat Nasr kulturen und fruh-dynastische Buntkeramiker, *Berliner Beiträge zur Vor- und Frühgeschichte* 8, Berlin: Bruno Hessling.
- _____, 1969, Giyan Tepe, *Reallexicon für Assyriologie*, Vol. 3, pp. 405-407.
- Overlaet, B., 2005, The chronology of the Iron Age in the Pusht-I Kuh, Luristan, *Iranica Antiqua*, Vol. 40, pp. 1-33.
- Steve, M. J., & Gasche, H., 1971, *L'Acropole de Suse*, ADAI 46, Leiden: E.J. Brill & Paris: P. Geuthner.
- Stein, S. O., 1940, *Old routes in western Iran*, New York, GreenWood Press.
- Stolper, M. W., 1984, Political history, in: Elam: surveys of political history & archaeology, Carter, E., & Stolper, M. W., (eds.), University of California publications: Near Eastern studies, No. 25, pp. 1-100.

Vanden Berghe, L., 1969, Bani Surmah , *IRAN*, Vol. 7, pp. 170-171.

_____, 1972, Recherches archéologiques dans Le Luristan, Cinquième campagne: 1969, Prospections dans Le Pusht-I Kuh Central, *Iranica Antiqua*, Vol. 9, pp. 1-49.

_____, 1973, Pusht-I Kuh, Luristan, *IRAN*, Vol. 11, pp. 207-209.

Young, T. C. Jr., 1965, A comparative ceramic chronology for western Iran, 1500-500 B.C., *IRAN*, Vol. 3, pp. 53-85.

_____, 1966, Survey in western Iran, 1961, *Journal of Near Eastern Studies*, Vol. 25, pp. 228-239.

_____, 1967, Godin Tepe, *IRAN*, Vol. 5, pp. 139-140.

_____, 1969, *Excavations at Godin Tepe: first progress report*, Occasional Paper 17, Art & Archaeology, Toronto: ROM.

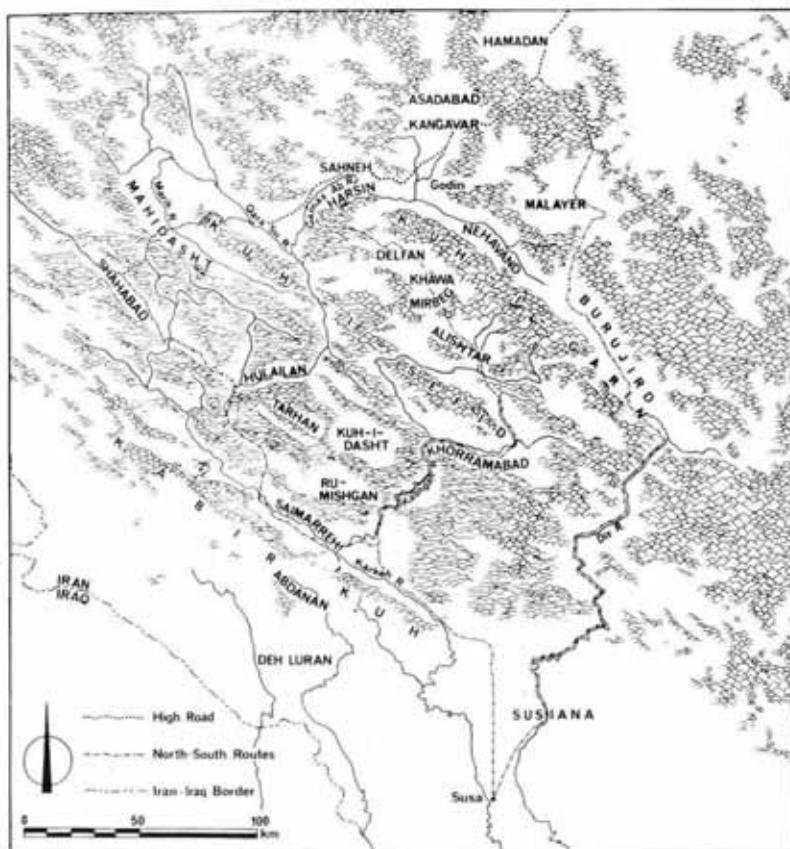
Young, T. C. Jr., 1974, Excavations at Godin Tappeh- 1973, *Proceedings of the 2nd Annual Symposium on Archaeological Research in Iran*, Bagherzadeh, F., (Ed.), 1973, pp. 80-90, Tehran, Iranian Centre for Archaeological Research.

_____, 1975, An archaeological survey of the Kangavar valley, *Proceedings of the 3rd Annual Symposium on Archaeological Research in Iran*, Bagherzadeh, F., (Ed.), 1974, pp. 23-30, Tehran, Iranian Centre for Archaeological Research.

_____, & Levine, L. D., 1974, *Excavation of the Godin project: second progress report*, Occasional Paper 26, Art & Archaeology, Toronto: ROM.

_____, & Weiss, H., 1974, The Godin project: Godin Tepe, *IRAN*, Vol. 12, pp. 207-211.

تصاویر

.(Henrickson, R., 1986, fig. 2)

جدول ۱: لایه‌نگاری گودین III (Henrickson, R., 1987a: 205, 214 & 1987b: 35).

طبقات / Levels	فازها / Phases	فازهای شناسایی شده به وسیله یانگ و لوین، ۱۹۷۴	تعداد لایه‌های معماری - هر طبقه در گمانه عمیق - Layers	تاریخ تقریبی قبل از میلاد
III :1	۱	۱	۱	۱۵۰۰
	Post-III :2	۲-۱، AA2، قبور		۱۶۰۰-۱۴۰۰
III :2	۲	۲	۲	۱۹۰۰-۱۶۰۰
III :3	۳	۳	۱	
III :4	۴	۴	۲	۲۱۰۰-۱۹۰۰
III :5	۵	-----	۱	۲۴۰۰-۲۲۰۰
III :6	۶	۵	۵	۲۶۰۰-۲۴۰۰

جدول ۲: مکان‌های شناسایی شده قبل از سال ۱۳۵۷ ه. ش.

منابع و مأخذ	فازهای اصلی گودین III					دره/منطقه لاشت	ناحیه	نام لاتین	نام مکان	ردیف
	III:6	III:5	III:4	III:2	III-P:2					
Henrickson, R., 1986: 6-7	+	+	+	+	+	نهاوند	شرق کوه گرین	Giyan	گیان	۱
Henrickson, R., 1986: 7	+	+		+		نهاوند	شرق کوه گرین	Baba Qasim	بابا قاسم	۲
Henrickson, R., 1986: 6	+			+		نهاوند	شرق کوه گرین	Barafraq	بره فراخ	۳
Henrickson, R., 1986: 6	+			+		اسدآباد	شرق کوه گرین	Jannat Abad	جنت آباد	۴
Henrickson, R., 1986: 6	+					اسدآباد	شرق کوه گرین	Musi Abad	موسی آباد	۵
Henrickson, R., 1986: 6	+			+		اسدآباد	شرق کوه گرین	Guch	گاج	۶
Henrickson, R., 1986: 6				+	+	اسدآباد	شرق کوه گرین	Bad Koreh	بدهوره	۷
Henrickson, R., 1986: 6				+		اسدآباد	شرق کوه گرین	Ahmad Abad	احمد آباد	۸
Henrickson, R., 1986: 7	+	+				ملایر	شرق کوه گرین	Chia Zard	چیازرد	۹
Henrickson, R., 1986: 6			+	+		همدان	شرق کوه گرین	Dast-iGird	دشت گرد	۱۰
Henrickson, R., 1986: 8				+		علی گودرز	شرق کوه گرین	(y 103)	بدون نام	۱۱
Henrickson, R., 1986: 8	+	+		+		بروجرد	شرق کوه گرین	Kia kullah	کیا کلاه	۱۲
Henrickson, R., 1986: 8	+	+		+		صحنه	شرق کوه گرین	Sarab	سراب	۱۳
Henrickson, R., 1986: 8		+	+	+		صحنه	شرق کوه گرین	Bozorg- i Sahneh	بزرگ صحنه	۱۴
Henrickson, R., 1986: 8		+	+	+		هرسین/ کاکاوند	پیش کوه شرقی	Telyab	تلیاب	۱۵
Henrickson, R., 1986: 8		+	+	+		هرسین/ کاکاوند	پیش کوه شرقی	Chighasia	چیاسیاه	۱۶
Henrickson, R., 1986: 9		+				هرسین/ کاکاوند	پیش کوه شرقی	Zardes Abad	زردش آباد	۱۷
Henrickson, R., 1986: 9		+				هرسین/ کاکاوند	پیش کوه شرقی	Khan Abad	خان آباد	۱۸
Henrickson, R., 1986: 9		+				هرسین/ کاکاوند	پیش کوه شرقی	Mir Ali IV	میر علی IV	۱۹
Henrickson, R., 1986: 9		+				هرسین/ کاکاوند	پیش کوه شرقی	Hezar Mani	هزارمنی	۲۰
Henrickson, R., 1986: 9		+				هرسین/ کاکاوند	پیش کوه شرقی	Bokhme Bagh	بخمه باغ	۲۱
Henrickson, R., 1986: 9			+	+		هرسین/ کاکاوند	پیش کوه شرقی	Dolalun	دلان	۲۲
Henrickson, R., 1986: 8				+		هرسین/ کاکاوند	پیش کوه شرقی	Kalash Gurian	کلاش گوران	۲۳
Henrickson, R., 1986: 8				+		هرسین/ کاکاوند	پیش کوه شرقی	Kalash Gurian pain	کلاش گوران پائین	۲۴
Henrickson, R., 1986: 8						هرسین/ کاکاوند	پیش کوه شرقی	Chia Bard bala	چبارد بله	۲۵
Henrickson, R., 1986: 9						هرسین/ کاکاوند	پیش کوه شرقی	Gulistan	گلستان	۲۶
Henrickson, R., 1986: 9						هرسین/ کاکاوند	پیش کوه شرقی	Aftabron	آفتابرون	۲۷

Henrickson, R., 1986: 9				+		پیش کوه شرقی	Majesteh	مجسته	۲۸
Henrickson, R., 1986: 9				+		هرسین/اکاکاوند	Dust Ali II	دوست علی II	۲۹
Henrickson, R., 1986: 9				+		پیش کوه شرقی	Mir Ali I	میر علی I	۳۰
Henrickson, R., 1986: 9	+	+	+	+	+	دلفان/بدآور	Dumavizeh	دم آویزه	۳۱
Henrickson, R., 1986: 9		+	+	+	+	دلفان/بدآور	Mauyilak	مایل بگ	۳۲
Henrickson, R., 1986: 9-10	+		+	+	+	خواه/چواری	Tepe Jamshidi	تپه جمشیدی	۳۳
Henrickson, R., 1986: 10	+	+	+	+		خواه/چواری	Nur Abad	نورآباد	۳۴
Henrickson, R., 1986: 10		+	+	+		خواه/چواری	Asad Abad	اسدآباد	۳۵
Henrickson, R., 1986: 10		+				خواه/چواری	She kavand	سکاوند	۳۶
Henrickson, R., 1986: 10		+	+	+		خواه/چواری	Chia kabud	چیا کبود	۳۷
Henrickson, R., 1986: 11	+	+		+		میریگ	Bon Sorkeh Ramazan	بن سرخه رمضان	۳۸
Henrickson, R., 1986: 10-11		+		+	+	میریگ	Baba Jan	باباجان	۳۹
Henrickson, R., 1986: 11				+		میریگ	Gul Baghi	گل باغی	۴۰
Henrickson, R., 1986: 11				+		میریگ	Gonar Gush	گنار گوش	۴۱
Henrickson, R., 1986: 11				+		میریگ	Shan Aban	شهن آباد	۴۲
Henrickson, R., 1986: 11				+		میریگ	Niaz Abad IV	نیاز آباد IV	۴۳
Henrickson, R., 1986: 11	+	+		+		میریگ	Chi Derakti	چادرختی	۴۴
Henrickson, R., 1986: 11	+					میریگ	Bataki	باتکی	۴۵
Henrickson, R., 1986: 11				+		میریگ	Girairan	گیریان	۴۶
Henrickson, R., 1986: 12	+	+		+		خرم آباد	Zahed	Zahed	۴۷
Henrickson, R., 1986: 12				+		خرم آباد	Zague	زاخو	۴۸
Henrickson, R., 1986: 13	+	+		+		هلیلان	پیش کوه غربی	کز آباد	۴۹
Henrickson, R., 1986: 13		+			+	هلیلان	پیش کوه غربی	Abad Kaz	۵۰
Henrickson, R., 1986: 13		+			+	هلیلان	Tepe Murrakand	تپه موره کن	۵۱
Henrickson, R., 1986: 13				+	+	هلیلان	پیش کوه غربی	تپه گوران	۵۲
Henrickson, R., 1986: 13				+		هلیلان	Tepe Gurian	چاه	۵۳
Henrickson, R., 1986: 13				+		هلیلان	Dar Mala	دار ملا	۵۴
Henrickson, R., 1986: 13				+		هلیلان	Chia Fatela	چاه فتح الله	۵۵
Henrickson, R., 1986: 13				+		هلیلان	Tang-i Hamamlan	تنگ حماملان	۵۶
Henrickson, R., 1986: 13				+		هلیلان	Chigha Sabz	چغاسیز	۵۷
Henrickson, R., 1986: 14				+		کشماهر	Bara Jula Sofla	بره جولا سفلی	۵۸
Henrickson, R., 1986: 14				+		کوهدهشت	Qala Gouri	قلعه گوری	۵۹
Henrickson, R., 1986: 14				+	+	کوهدهشت	Surkh Dum	سرخدم	۶۰
Henrickson, R., 1986: 14				+	+	کوهدهشت	Chigha Pahan	چغا پهن	۶۱
Henrickson, R., 1986: 14	+	+				رومشگان	پیش کوه غربی	کترلان I	۶۲
Henrickson, R., 1986: 14	+	+		+	+	رومشگان	Kamtar lan I	۶۳	
Henrickson, R., 1986: 14-15	+	+	+	+	+	رومشگان	Kamtar lan II	کترلان II	۶۴
Henrickson, R., 1986: 15	+					رومشگان	Chigha Sabz	چغاسیز	۶۵
Henrickson, R., 1986: 15						رومشگان	Mir Vali	میرولی	۶۶
Henrickson, R., 1986: 15						رومشگان	Kozagaran	کوزه گران	۶۷
Henrickson, R., 1987a: 208	+					مهیدشت	Chigha Maran	چغاماران	۶۸
Henrickson, R., 1987b: 47	+					مهیدشت	Gakieh	گاکیه	۶۹
Henrickson, R., 1986: 15	+					پدره	Dar Tanha	دارتنه	۷۰
Henrickson R., 1986: 15	+					ایلام	Kalleh Nisar AI	کل نسار AI	۷۱
Henrickson, R., 1986: 15						آبدانان	Sarab Bagh	سراب باغ	۷۲
Henrickson, R., 1986: 15-16	+	+		+	+	شوش	Susa	شوش	۷۳
Henrickson, R., 1987a: 208	+	+				بین النهرين	Al-Hiba	الحیا	۷۴
مجموع									
۲۸	۳۰	۱۴	۵۲	۱۵					

جدول ۳: مکان‌های شناسایی شده بین سال‌های ۱۳۵۷-۱۳۸۶ ه. ش.

منابع و مأخذ	فازهای اصلی گودین III					دره/منطقه دشت	ناحیه	نام لاتین	نام مکان	نوبت
	III:6	III:5	III:4	III:2	III-P:2					
هرسینی و چاییچی امیرخیز، ۱۳۸۴؛ طرح ۱۰-۲۰	+					نهاوند	شرق کوه گرین	Nh. 20	سردوران	۱
سراقی، ۱۳۸۴؛ جلد ۱، لوح ۱۵: ۱۵	+					نهاوند	شرق کوه گرین	N. 15	امیر آباد	۲
سراقی، ۱۳۸۴؛ جلد ۱، لوح ۱۷: ۱۷-۱۱ و ۹-۱۴	+			+		نهاوند	شرق کوه گرین	N. 17	قلعه وشت	۳
سراقی، ۱۳۸۴؛ جلد ۱، لوح ۷: ۵۹	+					نهاوند	شرق کوه گرین	N. 59	ورازانه	۴
سراقی، ۱۳۸۴؛ جلد ۱، لوح ۶۶: ۶۶-۳۷ و ۳۰-۲۸	+					نهاوند	شرق کوه گرین	N. 66	قلعه دریند دهنو پایین	۵
سراقی، ۱۳۸۴؛ جلد ۱، لوح ۷۵: ۷۵-۲۶ و ۲۰-۱۰	+	+				نهاوند	شرق کوه گرین	N. 75	تپه زرنگ زنگ	۶
سراقی، ۱۳۸۴؛ جلد ۱، لوح ۸۳: ۸۳-۴ و ۳-۱	+	+				نهاوند	شرق کوه گرین	N. 83	سرته ازنه‌ی	۷
سراقی، ۱۳۸۴؛ جلد ۱، لوح ۱۳ و ۷-۴	+			+		نهاوند	شرق کوه گرین	N. 103	تپه بزرگ شریف آباد	۸
سراقی، ۱۳۸۴؛ جلد ۱، لوح ۵: ۱۰۴			+			نهاوند	شرق کوه گرین	N. 104	تپه کوچک شریف آباد	۹
سراقی، ۱۳۸۴؛ جلد ۱، لوح ۱۲۱: ۱۰-۷	+					نهاوند	شرق کوه گرین	N. 121	تپه بزدان	۱۰
سراقی، ۱۳۸۴؛ جلد ۱، لوح ۱۰-۱ و ۱۲۴	+	+				نهاوند	شرق کوه گرین	N. 124	قلعه شیرزاده موسی	۱۱
محمدی فر و مترجم، ۱۳۸۲ الف؛ Pl. No. 26		+				اسد آباد	شرق کوه گرین	As. 34	قبرستان النجه	۱۲
محمدی فر و مترجم، ۱۳۸۲ ب؛ عکس سفال			+			تویسرکان	شرق کوه گرین	Tu.38	تپه بزرگ باساکمال	۱۳
باباپیری، ۱۳۸۴ الف؛ عکس ۷۸ و کاتالوگ ۵: ۱۰	+			+		ملایر	شرق کوه گرین		تپه پیری	۱۴
ایوکی، ۱۳۸۳؛ طرح ۶۰-۲ و ۶-۷	+	+				همدان	شرق کوه گرین		تپه کوریجان	۱۵
عبدالهی، ۱۳۸۵؛ جلد ۱، طرح ۶-۵-۳	+			+		ازنا	شرق کوه گرین	La.3	فین	۱۶
عبدالهی، ۱۳۸۵؛ جلد ۱، طرح ۷-۳	+					ازنا	شرق کوه گرین	La.3	دره تخت	۱۷
عبدالهی، ۱۳۸۵؛ جلد ۱، طرح ۳-۳	+					ازنا	شرق کوه گرین	La.65	قاسم آباد	۱۸
پرویز، ۱۳۸۵؛ شکل ۹-۳: ۴۵				+		بروجرد	شرق کوه گرین	SIB.004	ولیان (۱)	۱۹
پرویز، ۱۳۸۵؛ شکل ۱۴-۶: ۶۸				+		بروجرد	شرق کوه گرین	SIB.012	تپه فرق	۲۰
پرویز، ۱۳۸۵؛ شکل ۲۱: ۴-۳ و ۸۱				+		بروجرد	شرق کوه گرین	SIB.016	تپه سفید کن (۱)	۲۱
پرویز، ۱۳۸۵؛ شکل ۱۰-۸: ۱۰۳				+		بروجرد	شرق کوه گرین	SIB.023	تپه قره سو	۲۲
پرویز، ۱۳۸۵؛ شکل ۱۶-۵: ۱۵۵				+		بروجرد	شرق کوه گرین	SIB.041	تپه میمن آباد	۲۳
پرویز، ۱۳۸۵؛ شکل ۱۷-۸: ۱۷۱	+	+		+		بروجرد	شرق کوه گرین	SIB.046	تپه بزاز نا	۲۴
پرویز، ۱۳۸۵؛ شکل ۵-۲: ۱۹۳				+		بروجرد	شرق کوه گرین	SIB.053	تپه گنجینه (۱)	۲۵
پرویز، ۱۳۸۵؛ شکل ۴-۲: ۲۲۴				+		بروجرد	شرق کوه گرین	SIB.063	تپه رحم آباد	۲۶
پرویز، ۱۳۸۵؛ شکل ۲۵۴				+		بروجرد	شرق کوه گرین	SIB.073	تپه زنگنه (۱)	۲۷
پرویز، ۱۳۸۵؛ شکل ۲۶۸				+		بروجرد	شرق کوه گرین	SIB.077	تپه کیدان	۲۸
پرویز، ۱۳۸۵؛ شکل ۲-۱: ۲۷۱	+			+		بروجرد	شرق کوه گرین	SIB.078	تپه طنجور	۲۹
پرویز، ۱۳۸۵؛ شکل ۱۱-۲: ۲۸۳				+	+	بروجرد	شرق کوه گرین	SIB.083	تپه کیوهه ره	۳۰
پرویز، ۱۳۸۵؛ شکل ۱۳-۳: ۹۱	+			+		بروجرد	شرق کوه گرین	SIB.086	تپه رویان	۳۱
پرویز، ۱۳۸۵؛ شکل ۱۴-۱: ۳۱۲	+	+				بروجرد	شرق کوه گرین	SIB.093	تپه فنی حرفاوی (۲)	۳۲
پرویز، ۱۳۸۵؛ شکل ۴-۱: ۳۱۶	+			+	+	بروجرد	شرق کوه گرین	SIB.095	تپه استخر آهکی	۳۳
پرویز، ۱۳۸۵؛ شکل ۱۱-۶: ۳۵۴	+			+		بروجرد	شرق کوه گرین	SIB.107	تپه کله	۳۴
پرویز، ۱۳۸۵؛ شکل ۱۹-۱۳: ۳۶۳	+			+		بروجرد	شرق کوه گرین	SIB.110	تپه سر رودخانه	۳۵
حیدریان، ۱۳۸۳؛ طرح ۴۶						سنگر کلایانی	شرق کوه گرین	S.K.46	تپه گنجی	۳۶
حیدریان، ۱۳۸۳؛ طرح ۵۰						سنگر کلایانی	شرق کوه گرین	S.K.50	تپه بارسینه	۳۷
متجم و محمدی فر، ۱۳۸۰؛ طرح K-35	+					کنگاور	شرق کوه گرین	K.35	قلعه خرابه	۳۸

K-39: A,E	مترجم و محمدی فر، ۱۳۸۰: طرح	+		+		کنگاور	شرق کوه گرین	K.39	جادرت	۳۹
K-43: B	مترجم و محمدی فر، ۱۳۸۰: طرح	+				کنگاور	شرق کوه گرین	K.43	فیروزآباد	۴۰
K-48: D	مترجم و محمدی فر، ۱۳۸۰: طرح	+				کنگاور	شرق کوه گرین	K.48	رویاه	۴۱
K-6: F	مترجم و محمدی فر، ۱۳۸۰: طرح	+				کنگاور	شرق کوه گرین	K.61	گبری حاجی آباد	۴۲
K-64: D	مترجم و محمدی فر، ۱۳۸۰: طرح		+			کنگاور	شرق کوه گرین	K.64	توشمالان	۴۳
Sah 4	محمدی فر، ۱۳۸۲: طرح ۴	+				صحنه	شرق کوه گرین	Sah.4	تپه چشمی اکبرخان	۴۴
Sah 63	محمدی فر، ۱۳۸۲: طرح ۶۳	+				صحنه	شرق کوه گرین	Sah.63	چفا گلان	۴۵
Sah 92	محمدی فر، ۱۳۸۲: طرح ۹۲	+	+			صحنه	شرق کوه گرین	Sah.92	خرمنجاه ایلخانی آباد	۴۶
۱۹-۱۸	مترجم و محمدی فر، ۱۳۸۱: تابلو شماره ۱۸	+				هرسین	شرق کوه گرین	H.9	آبادی کهنه سفر	۴۷
۱۱۹-۱۱۸	مترجم و محمدی فر، ۱۳۸۱: تابلو شماره ۱۱۸	+		+		هرسین	شرق کوه گرین	H.46	سرنجه زارزم علیا	۴۸
۱۱۸-۱۱۷	مترجم و محمدی فر، ۱۳۸۱: تابلو شماره ۱۱۷	+				پیش کوه شرقی	هرسین	H.49	سرنجه II	۴۹
۲۴۴-۲۴۳	مترجم و محمدی فر، ۱۳۸۱: تابلو شماره ۲۴۳			+		پیش کوه شرقی	هرسین	H.102	غلام گوهره	۵۰
۲۶۹-۲۶۸	مترجم و محمدی فر، ۱۳۸۱: تابلو شماره ۲۶۸			+		پیش کوه شرقی	هرسین	H.113	قیرستان چشمی قنبه	۵۱
۲۷۷-۲۷۶	مترجم و محمدی فر، ۱۳۸۱: تابلو شماره ۲۷۶			+		پیش کوه شرقی	هرسین	H.114	تپه دامنه کوه چل	۵۲
۲۹۳-۲۹۲	مترجم و محمدی فر، ۱۳۸۱: تابلو شماره ۲۹۲			+		پیش کوه شرقی	هرسین	H.121	شادآباد علیا	۵۳
۲۹۶-۲۹۵	مترجم و محمدی فر، ۱۳۸۱: تابلو شماره ۲۹۵	+				پیش کوه شرقی	هرسین	H.122	شاد آباد سفلی	۵۴
۱۱/N. M. ۶۸	گارازیان، ۱۳۸۰: طرح ۶۸		+			پیش کوه شرقی	نورآباد	N.M.68	مؤمن	۵۵
۷۳/N. H. ۱۱۱	گارازیان، ۱۳۸۰: طرح ۱۱۱			+		پیش کوه شرقی	نورآباد	N.H.111	هفت دوران	۵۶
۱۰۵/N. H. ۱۳۶	گارازیان، ۱۳۸۰: طرح ۱۳۶			+		پیش کوه شرقی	نورآباد	N.H.136	حسن آباد سنجدایی	۵۷
۱۵	داودی، ۱۳۸۵: الف: ص ۴۳، تصویر			+		الشتر	پیش کوه شرقی	AR.005	قی گر	۵۸
۱	داودی، ۱۳۸۵: الف: شکل ۱	+				الشتر	پیش کوه شرقی	AR.006	ور کمر	۵۹
۱۱	داودی، ۱۳۸۵: الف: شکل ۷۲			+		الشتر	پیش کوه شرقی	AR.025	تپه امرابی	۶۰
۳	داودی، ۱۳۸۵: الف: شکل ۷۵			+		الشتر	پیش کوه شرقی	AR.026	نصر آباد	۶۱
۹-۱	داودی، ۱۳۸۵: الف: شکل ۱۱۷	+		+		الشتر	پیش کوه شرقی	AR.041	اولاد علی	۶۲
۱۱	داودی، ۱۳۸۵: الف: شکل ۱۳۱			+		الشتر	پیش کوه شرقی	AR.045	چال زر	۶۳
۱۰	داودی، ۱۳۸۵: الف: شکل ۷۹ و ۷۹			+		الشتر	پیش کوه شرقی	AR.061	چیارو مشته	۶۴
۱۲-۱۱	داودی، ۱۳۸۵: ب: شکل ۲۰	+				الشتر	پیش کوه شرقی	AR.071	هور دیدمه	۶۵
۶	داودی، ۱۳۸۵: ب: شکل ۲۲۸			+		الشتر	پیش کوه شرقی	AR.077	ماهور	۶۶
۲۴	سجادی، ۱۳۷۷: ص					الشتر	پیش کوه شرقی		ولی آباد امرابی	۶۷
۲۶	سجادی، ۱۳۷۷: ص					الشتر	پیش کوه شرقی		نصر آباد امرابی	۶۸
۳	حیدری، ۱۳۸۶: شکل ۱۳		+			چگنی	پیش کوه شرقی	CH.010	ملک آباد سماق	۶۹
۷	حیدری، ۱۳۸۶: شکل ۱۴		+			چگنی	پیش کوه شرقی	CH.011	کلاته گله چار	۷۰
۲۹	حیدری، ۱۳۸۶: شکل ۱۸			+		چگنی	پیش کوه شرقی	CH.013	ریخته کوب	۷۱
۸	دهقانی فرد، ۱۳۸۶: شکل ۱۴۰			+		طرهان	پیش کوه شرقی	KD.043	بابا گرد علی (۱)	۷۲
۵	وحدتی، ۱۳۸۵: طرح ۱۶۰			+		پلدختر	پیش کوه غربی		زغفران	۷۳
۲	وحدتی، ۱۳۸۵: طرح ۲۴۵			+		پلدختر	پیش کوه غربی		در درمه	۷۴
۲-۱	وحدتی، ۱۳۸۵: طرح ۲۸۶	+				پلدختر	پیش کوه غربی		چماملک	۷۵
۱۸۱-۱۷۸	مظاہری، ۱۳۸۸	+		+	+	سیمراه	پیش کوه غربی		چیاسیز	۷۶
۱۸۷-۱۸۱	مظاہری، ۱۳۸۸	+	+			سیمراه	پیش کوه غربی		۵ ور ۱	۷۷
۱۹۰-۱۸۷	مظاہری، ۱۳۸۸	+		+	+	سیمراه	پیش کوه غربی		۵ ور ۲	۷۸
۱۹۴-۱۹۰	مظاہری، ۱۳۸۸	+		+	+	سیمراه	پیش کوه غربی		چیاکه	۷۹
۲۰۶-۱۹۹	مظاہری، ۱۳۸۸	+		+	+	سیمراه	پیش کوه غربی		قلعه زینل	۸۰

۲۰۸-۲۰۶: ۱۳۸۸ مظاهري،					+	سيمره	پيش کوه غربي		چم نمشت ۲	۸۱
۲۱۳-۲۱۰: ۱۳۸۸ مظاهري،	+					سيمره	پيش کوه غربي		كله جوب قايم	۸۲
۲۱۶-۲۱۳: ۱۳۸۸ مظاهري،	+					سيمره	پيش کوه غربي		تپه سوزه	۸۳
۲۱۹-۲۱۶: ۱۳۸۸ مظاهري،				+		سيمره	پيش کوه غربي		مربرد بهله باجگير ۲	۸۴
۲۲۱-۲۱۹: ۱۳۸۸ مظاهري،	+			+	+	سيمره	پيش کوه غربي		تپه بالا ده فاضل - آباد	۸۵
۲۲۸-۲۳۵: ۱۳۸۸ مظاهري،				+		سيمره	پيش کوه غربي		عباس آباد ۱	۸۶
۲۴۰-۲۳۸: ۱۳۸۸ مظاهري،				+		سيمره	پيش کوه غربي		مي دال	۸۷
۲۴۲-۲۴۰: ۱۳۸۸ مظاهري،				+		سيمره	پيش کوه غربي		نوم رگ ۲	۸۸
۲۴۴-۲۴۲: ۱۳۸۸ مظاهري،				+		سيمره	پيش کوه غربي		گر ولی الله	۸۹
۲۴۶-۲۴۴: ۱۳۸۸ مظاهري،	+					سيمره	پيش کوه غربي		کي رگه	۹۰
۲۵۲-۲۴۶: ۱۳۸۸ مظاهري،					+	سيمره	پيش کوه غربي		چوبينه ۴	۹۱
۲۵۶-۲۵۲: ۱۳۸۸ مظاهري،	+					سيمره	پيش کوه غربي		كلانه	۹۲
۲۶۱-۲۵۶: ۱۳۸۸ مظاهري،	+	+		+		سيمره	پيش کوه غربي		مربرد بهله باجگير ۱	۹۳
۲۶۴-۲۶۱: ۱۳۸۸ مظاهري،				+		سيمره	پيش کوه غربي		مرگوار پهن	۹۴
۲۶۵-۲۶۴: ۱۳۸۸ مظاهري،				+		سيمره	پيش کوه غربي		برچک توک توکه	۹۵
۲۶۶-۲۶۵: ۱۳۸۸ مظاهري،				+		سيمره	پيش کوه غربي		توک توکه ۲	۹۶
۴ مترجم و محمدی فر، ۱۳۷۹: عکس ۹ مترجم و محمدی فر، ۱۳۷۹: عکس ۹	+					آبدانان	پشت کوه	A.6	قبرستان خوشاب	۹۷
صیدمدادی، ۱۳۸۴، جلد ۱، ۱۳۹: طرح ۱ صیدمدادی، ۱۳۸۴، جلد ۲، ۱۴۶: طرح ۱	+					آبدانان	پشت کوه	A.17	قبرستان چال ماران	۹۸
مقدم و میری، ۱۳۸۲: شکل ۲۷-۴ و ۸-۷ مقدم و میری، ۱۳۸۲: شکل ۲۷ و ۶-۱۴	+					چرداول	پشت کوه	CH.18	چالاب زرد	۹۹
مقدم و میری، ۱۳۸۲: شکل ۲۷ و ۱۵-۱۹ مقدم و میری، ۱۳۸۲: شکل ۲۷ و ۱۰-۱۲	+					چرداول	پشت کوه	CH.25	اکبرزاده	۱۰۰
						شوستر	خوزستان	KS. 1558	ابو عمود نجات	۱۰۱
						شوستر	خوزستان	KS. 1580	تل حسن	۱۰۲
						شوستر	خوزستان	KS. 1615	II مشمول	۱۰۳
						شوستر	خوزستان	KS. 1616	ايشان الدوه	۱۰۴
									مجموع	
۵۹	۱۱	۹	۵۲	۱۰						

جدول ۴: پراکندگی مکان‌های شناسایی شده در دره‌ها و مناطق مختلف زاگرس مرکزی.

ردیف	دره/منطقه/دشت	تعداد مکان‌های شناسایی					فازهای اصلی گودین III
		III:6	III:5	III:4	III:2	III-P:2	
۱	نهاوند	۱۱	۵	۲	۵	۱	۱۳
۲	اسدآباد	۱	۱	۴	۱	۱	۳
۳	تویسرکان	۱				۱	۱
۴	ملایر	۱		۱		۱	۲
۵	همدان	۱	۱	۱	۱		۱
۶	ازنا	۳		۱			۳
۷	الیگودرز	۱		۱		۱	۲
۸	بروجرد	۱۷	۲	۳	۲	۱۷	۸
۹	سنقر کلایی	۲					۶
۱۰	کنگاور	۶	۱	۱			۵
۱۱	صحنه	۲	۲	۲		۳	۴
۱۲	هرسین/کاکاوند	۸	۲	۳	۱۷	۲	۴
۱۳	دلغان/بدآور	۲	۲	۲	۲		۱
۱۴	خواوه/چاواری (نورآباد)	۵	۵	۵	۲	۳	۲
۱۵	میربیگ	۵	۱	۵			۱
۱۶	الشتر	۴	۱	۸	۱	۱۱	۸
۱۷	خرم آباد	۲		۲			۱
۱۸	چگنی	۳		۱			۲
۱۹	هليلان	۷	۶				۱
۲۰	کشماهور	۱		۱			۱
۲۱	کوهدهشت	۳	۱	۱			۱
۲۲	طرهان	۱		۱			۱
۲۳	رومشگان	۴	۲	۱	۲		۴
۲۴	سیمه	۱	۲	۱۴	۸	۲۱	۱۱
۲۵	پلدختر	۳		۲			۱
۲۶	ماهیدشت	۲					۱
۲۷	چردابول	۲		۲			۱
۲۸	ایلام	۱					۱
۲۹	بدره	۱					۱
۳۰	آبدانان	۱		۱	۲	۱	۲
۳۱	شوش	۱	۱	۱	۱		۱
۳۲	شوستر	۴					۴

جدول ۵: آمار مکان‌های شناسایی شده در نواحی شش گانه زاگرس مرکزی

فازهای اصلی گودین III						تعداد مکان‌های شناسایی شده		ردیف
III:6	III:5	III:4	III:2	III-P:2	سال‌های ۱۳۸۶-۱۳۵۷	پیش از سال ۱۳۷۵		
۴۱	۱۳	۹	۳۳	۲	۴۶	۱۴	شرق کوه گرین	۱
۱۷	۱۹	۱۲	۴۰	۸	۲۵	۳۴	پیش کوه شرقی	۲
۱۷	۷	۲	۲۸	۱۳	۲۵	۱۶	پیش کوه غربی	۳
۲						۲	ماهی دشت	۴
۴			۲	۱	۴	۳	پشت کوه	۵
۵	۱		۱	۱	۴	۱	خوزستان	۶
۸۶	۴۰	۲۳	۱۰۴	۲۵	۱۰۴	۷۰	مجموع	